

Jaor Ojstrach w Poznaniu

Dokończenie na str. 2

Żołnierze z patrolu brytyjskiego odpowiedzieli ogniem miernacz w opony. Samochód z przedziurawionymi oponami rozbił się o mur. Jeden z jego pasażerów rzucił się do ucieczki. drugi, ciężko ranny zmarł w drodze do szpitala. (PAP)

pod wpływem głębokiego zmurzenia o charakterze zmiennym z przelotnymi opadami deszczu lub deszczu ze śniegiem. Temp. maks. od 5 do 7 stopni. Wiatry silne, w porывach bardzo silne, z zachodnią i północno-zachodnią.

Kongresu Związków Zawodowych

zespala naszą partię ruchem związkowym

jednak zdecydowani prowadzić ją nadal.

Polityka społeczna

Mówiąc o polityce społecznej partii, E. Gierek stwierdził, że szczególnie miejsce zajmuje sprawa mieszkaniowa. Wielostronne wysiłki, podjęte od początku 1971 roku dla zwiększenia i unowocześnienia budownictwa mieszkaniowego zaczynają przynosić owoce. W roku bieżącym ukończono budownictwo mieszkaniowe odda ludności ponad 150 tys. mieszkań, tj. o 16 tys. więcej niż w roku ubiegłym. Jeśli wspólnym wysiłkiem zapewnimy należyty realizację wieloletniego programu mieszkaniowego, to już w niedalekiej przyszłości milion osób rocznie będzie polepszać swoją sytuację mieszkaniową, a pod koniec lat osiemdziesiątych każda polska rodzina będzie mieć samodzielne mieszkanie.

Duże znaczenie dla poprawy materialnego położenia społeczeństwa mają podjęte na przestrzeni ostatnich 22 miesięcy decyzje społeczne. Zrealizowane zostały postanowienia VI Zjazdu o wyrównaniu uprawnień pracowników fizycznych i umysłowych w zakresie prawa do zwolnień dla opieki nad dziećmi oraz rozszerzeniu uprawnień wszystkich kobiet w dziedzinie płatnego i bezpłatnego urlopu macierzyńskiego. Przystąpiono również do stopniowego zrównywania uprawnień pracowników fizycznych i umysłowych do zasiłków chorobowych. Niepokoją nas jednak poważne rozmiary absencji chorobowej.

Sprawą szczególną wagi i troski każdego człowieka jest zdrowie. Od początku tego roku prawie cała ludność naszego kraju korzysta bezpłatnie z pomocy lekarskiej. Bardzo poważnie zwiększamy nakłady na służbę zdrowia. Ale potrzebny są znacznie większe. W dyskusji przed kongresem związków zawodowych została wysunięta propozycja, aby podjąć społeczną zbiórke na rozwój i unowocześnienie służby zdrowia, zaprzestając równocześnie prowadzonej przez szereg lat zbiórki na budowę szkół i internatów. Biuro Polityczne Komitetu Centralnego naszej partii uważa, że jest to inicjatywa słuszną.

Wśród problemów społecznych partia nasza przywiązuje wielką wagę do umocnienia rodziny. Powinniśmy otaczać sprawy rodziny szczególną troską państwa i całego społeczeństwa.

Myślę, że w niedługim już czasie uda nam się przygotować i poddać szerokiej konsultacji kompleksowy program przedsięwzięć na rzecz rodziny.

Praca jest jedynym źródłem rozwoju

Nieraz używano się określenia, iż państwo „daje” na ten lub inny cel takie lub inne środki. Nie jest to ścisłe. Państwo może jedynie dokonać racjonalnej, zgodnej z interesami narodu i z zasadami sprawiedliwości powszechnej dystrybucji dochodu narodowego, który został wytworzony. Państwo nie może jednak podzielić nic ponad to, co zostało wypracowane. Jedynym źródłem naszego rozwoju i naszej pomyślności jest praca — rzetelna, wydajna, racjonalnie organizowana.

Współczesna produkcja, stosująca coraz bardziej skomplikowane technologie i urządzenia, szczególnie zależy od solidności i dyscypliny pracy, od porządku i ładu w zakładach produkcyjnych. Sprawy te znajdują się w centrum uwagi naszej partii, ale podejmować je powinny coraz szerzej związki zawodowe.

Ogromna większość robotników, rolników, inteligencji w naszym kraju pracuje coraz lepiej i ofiarnym trudem pomnaża dorobek narodu.

Sprawmy, aby wszystkich ludzi dobrej roboty, wszystkich, którzy przeobrażają oblicze naszego kraju, którzy wzbogacają wartości materialne i duchowe narodu, otaczał powszechny szacunek. Niechaj ich przykład będzie dla młodzieży wzorem godnego życia i dobrze spełnionego patriotycznego obowiązku!

Na tle ofiarnego wysiłku ogromnej większości ludzi pracy, tym bardziej nie wolno przechodzić obojętnie obok tych, którzy pracują nierzetelnie, naruszają dyscyplinę pracy i marują czas i dobro społeczne.

Dla rozwoju kraju musimy racjonalnie zagospodarować wszystkie nasze zasoby i w pełni wykorzystać wszystkie nasze możliwości. Nie wolno więc nam poprzestać na osiągniętym postępie w żadnej dziedzinie. Stąd tak mocny nacisk kładziemy na doskonalenie pracy naszej partii, naszego państwa, związków zawodowych, wszystkich organizacji społecznych.

Partia jest przewodnikiem procesu budowy socjalizmu. Jest jego gwarantem. Bez kierowniczej roli partii społeczeństwo socjalistyczne uległoby dezintegracji, a jego dorobek zostałby zaprzepaszczone. Nie szczędzimy sił, aby Polska Zjednoczona Partia Robotnicza coraz lepiej pełniła swą odpowiedzialną misję — przewodniczącą narodu.

Władze państwowe i administracja organizują produkcję, zapewniają ład i porządek. Doskonalamy pracę administracji. Coraz staranniejszą kształcimy i dobieramy jej kadry. Podajemy działalność administracji kontroli społecznej. Powinniśmy dbać o autorytet doświadczeń i kierowników i udzielać im wszechstronnego poparcia.

Rola i zadania

związków zawodowych

Związki zawodowe są najważniejszą organizacją społeczną w warunkach budowy socjalizmu. Partia wysoko ocenia dorobek polskiego ruchu za wstępnego. Partia nasza nie dyktuje ruchowi zawodowemu szczegółowych rozwiązań — stwierdził E. Gierek — które powinien przyjąć. Partię od zara zespala z klasowym ruchem zawodowym ścisła więź. Jej działacze i członkowie od dziesięcioleci przewodzą temu ruchowi. Ten ścisły związek partii i ruchu zawodowego jest źródłem siły klasy robotniczej i państwa socjalistycznego. Nigdy nie pozwolimy go naruszyć.

Mamy za sobą już kilka dziesięcioleci doświadczeń klasowego ruchu zawodowego w warunkach budowy socjalizmu. Szczególną doniosłość historyczną zachowują dla nas wskazania Lenina oraz dorobek teorii i praktyki Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Zarówno teoria marksizmu-leninizmu, jak i nasze własne bogate doświadczenie dowodzą niezbicie, że podstawą właściwej roli związków zawodowych, podstawą ich wpływu na rozwój kraju i ich autorytetu w masach jest — potwierdzona w uchwałach VI Zjazdu naszej partii — zasada jedności i współzależności spraw produkcji, warunków bytu i wychowania ludzi pracy.

W swej aktywności produkcyjnej — stwierdził dalej mówca — związki zawodowe nie mogą być ani pomocnikiem, ani dodatkiem do administracji. Administrację i związki zawodowe łączy partnerstwo w dążeniu do wspólnego celu. Szczególnie rozległe i ważne zadania związki zawodowe mają do spełnienia w dziedzinie wychowywania młodych załóg pracowniczych na tradycjach

wielkoprzemysłowej klasy robotniczej, świadomej swej odpowiedzialności za przyszłość państwa i narodu, za socjalizm.

Odpowiadając potrzebom społecznym warunki obrony interesów pracowniczych przez związki zawodowe — podkreślił E. Gierek — daje zagwarantowane przez nasze państwo uczestnictwo związków w podejmowaniu podstawowych decyzji gospodarczych i państwowych oraz stała, codzienna łączność ruchu zawodowego z partią klasy robotniczej — przewodnią siłą narodu.

Umocnianiu socjalistycznych stosunków w zakładach pracy, respektowaniu zasad sprawiedliwości, ochronie praw pracownika i interesów społeczeństwa służyć będzie — po odpowiednim dopracowaniu — nowy Kodeks Pracy. Sprawą najważniejszą dla prawidłowego funkcjonowania gospodarki oraz zdrowych stosunków, między ludźmi jest bowiem właściwy klimat społeczny w miejscu pracy. Odpowiedzialność za wytwarzanie i utrzymywanie w naszych socjalistycznych przedsiębiorstwach takiego klimatu ciąży w równej mierze na administracji, jak i na związkach zawodowych. Usuwanie w porę powodów napięć, niedopuszczanie do konfliktów i rozwiązywanie spraw spornych w zakładzie pracy w interesie wspólnej sprawy — to główny sprawdzian dobrej pracy związków zawodowych i administracji, a zarazem świadectwo politycznej i społecznej dojrzałości załóg.

Podkreślając, że działalność związkowa zawsze i wszędzie powinna być szczególnym rodzajem służby społecznej. E. Gierek stwierdził, że w tej szczytnej służbie wszystkie instancje i organizacje Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej zawsze będą udzielać ruchowi zawodowemu wszechstronnej pomocy i poparcia.

Międzynarodowa współpraca i integracja gospodarcza

W ostatnich latach zrobiliśmy wiele dla aktywizacji polityki międzynarodowej naszego kraju. Polityka zagraniczna Polski Ludowej zmierza do umocnienia pokoju i bezpieczeństwa naszego kraju. Jest to sprawa podstawowa, najważniejsza dla przyszłości narodu.

Jedno z stanowisk ideowych i polityki Polski Ludowej i Związku Radzieckiego jest podstawa pomyślnego rozwoju naszego kraju i ważnym czynnikiem sukcesów sprawy pokoju na arenie międzynarodowej, zwłaszcza w Europie.

Coraz skuteczniejszym czynnikiem rozwoju ekonomicznego i postępu wszystkich krajów socjalistycznych staje się ich współpraca i integracja gospodarcza, w której nasze państwo aktywnie uczestniczy.

Stosunki Polski z krajami kapitalistycznymi są wyrazem konsekwentnej realizacji zasad pokojowego współistnienia państw o odmiennych ustrojach społecznych. Rozwijamy kontakty z krajami kapitalistycznymi przede wszystkim w celu umocnienia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego oraz w celu wzajemnie korzystnej współpracy gospodarczej.

Jestem przekonany — stwierdził na zakończenie E. Gierek — że obrady i uchwały VII Kongresu Związków Zawodowych wywarą wielki wpływ na dalszą działalność całego polskiego ruchu związkowego w służbie socjalistycznego rozwoju Polski, że zespoli on jeszcze mocniej klasową solidarność nasz ruch zawodowy z ruchem związkowym bratnich krajów socjalistycznych, z ludźmi pracy całego świata.

Bogatsi o dorobek dwóch minionych lat jesteśmy w stanie podjąć nowe zadania

Omówienie referatu Władysława Kruczka

W roku bieżącym minęło 28 lat od chwili powstania Polskiej Ludowej i utworzenia naszej powszechnej organizacji społecznej ludzi pracy skupiającej dziś w swoich szeregach 11 milionów członków — przypominał na wstępie Władysław Kruczek.

W wielkim dorobku narodu i ludowego państwa poważny udział posiada powszechna organizacja ludzi pracy — związki zawodowe. Pod ideowym kierownictwem PZPR wniosły one poważny wkład w zwycięstwo sił ludowych i umocnienie Ludowej Ojczyzny, w przeprowadzenie rewolucyjnych reform społeczno-gospodarczych, w budownictwo socjalizmu, w rzeczywistnienie faktycznego awansu społecznego ludzi pracy.

Ale obok tych kart chlubnych, obok oczywistych sukcesów, ruch związkowy ma na swym koncie i błędy — podkreślił mówca. Jeśli dziś, w dwa lata od grudniowych wydarzeń możemy mówić o nowym rozdziale w życiu naszego kraju i narodu, jest to wielką zasługą partii. Potrafiła ona nie tylko dostrzec prawdziwe źródło społecznego niepokoju, ale wyciągnąć właściwe wnioski, które przekształcone zostały na VI Zjeździe w jeden zwarty, konsekwentny program działania.

Odpowiednie wnioski, poparte pryncypialną oceną działalności, wyciągnął ruch związkowy na XXI Plenum CRZZ, które przyjęło szeroki program odnowy działalności.

WYRAŻNA POPRAWA

Ustalona na VI Zjeździe polityka partii, będąca wyrazem społecznych potrzeb i dążeń, zyskała aprobatę mas pracujących, pobudziła aktywność kolektywów pracowniczych, całej klasy robotniczej. W kształtowaniu tej atmosfery mają swój udział związki zawodowe, które uzyskały nieporównanie lepsze możliwości działania na wszystkich frontach swych zainteresowań.

Minione dwulecie — mówił dalej Wł. Kruczek — przyniosło wyraźną poprawę warunków socjalno-bytowych. W ciągu dwóch ostatnich lat średnia płaca realna w naszej gospodarce wzrosła o ponad 11 proc., a więc znacznie więcej niż przewidywał plan. Przyrost ten jest wyższy niż w poprzedniej pięcioletce.

Wielki wysiłek włożony został w poprawę warunków materialnych ludzi, którzy znajdują się w najcięższej sytuacji bytowej. Wzrosło minimum płacy, wprowadzono dodatki do płac najniższych. Wyplaty emerytur i rent powiększyły się o ponad 40 proc., a zasiłki pracownicze o ponad 40 procent.

Systematycznie wprowadzane są podwyżki i regulacje płac wielkich grup pracowniczych. Z coraz większą aktywnością realizujemy perspektywiczny program budownictwa mieszkaniowego, którego celem jest pełne rozwiązanie tej podstawowej kwestii społecznej w Polsce — kwestii mieszkaniowej.

Państwo przeznaczyło poważne nakłady na poprawę warunków pracy załóg, postęp w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, budowę i unowocześnienie urządzeń socjalnych, rozwój stołówek, wczasów i wypoczynku pracowników i ich rodzin.

Fundamentalne znaczenie ma dokonane zrównanie uprawnień robotników i pracowników umysłowych w zakresie świadczeń socjalnych. Decyzje o przedłużeniu urlopow macie rzyńskich i inne przedsięwzięcia świadczą o konsekwentnym dążeniu do umocnienia rodziny, do ułatwienia kobiecie wypełniania jej zawodowych i domowych obowiązków.

ków, do poprawy warunków pracy i życia.

Niezwykle istotne dla klasy robotniczej i całego społeczeństwa było zamrożenie na początku 1971 roku na okres dwóch lat cen artykułów żywnościowych.

Decyzja ta zahamowała wzrost kosztów utrzymania, zapewniając realny wzrost stopy życiowej wszystkich ludzi pracy.

W tym aspekcie każdy z nas widzi ogromną wagę nowych decyzji, podjętych w końcu października br. przez Biuro Polityczne KC naszej partii i Prezydium Rządu — z udziałem Prezydium CRZZ — w sprawie przedłużenia okresu zamrożenia cen podstawowych artykułów żywnościowych na rok 1973. Uchwały te stają zatem na straży naszego bytu, chronią najszerzej pojęte interesy pracujących i ich osiągnięty już od 1971 roku dorobek materialny.

Przedłużenie okresu zamrożenia cen najważniejszych artykułów spożywczych jest wymownym wyrazem konsekwentnej, a zarazem twórczej realizacji programu VI Zjazdu partii. Już obecnie w dziedzinie wzrostu płac realnych wyprzedzamy założenia VI Zjazdu partii, osiągając poziom przewidywany na 1974 rok.

WARUNKIEM SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA WIĘZ Z PARTIĄ

Władysław Kruczek wyraził przekonanie, że klasa robotnicza godnie odpowie na postanowienia — jeszcze lepszą, zdyscyplinowaną, jeszcze wydajniejszą i bardziej zaangażowaną pracą na każdym stanowisku robotnym, w każdej miejscowości i w każdym zakładzie. W dalszej części referatu przewodniczący CRZZ zwrócił uwagę, iż ostatnie dwa lata dowiodły, że warunkiem siły i skuteczności działania ruchu zawodowego jest jego więź z partią.

W ogólnym froncie socjalistycznego budownictwa, które przewodzi partia, związki zawodowe przypadają niezmiernie ważne i odpowiedzialne zadania. Jednakże — podkreślił mówca — niesłuszne i szkodliwe byłoby zawężanie sfery ich zainteresowań i działalności tylko do spraw socjalno-bytowych.

Musimy rozumieć i urzeczywistniać dialektyczną jedność trzech podstawowych dziedzin działania ruchu zawodowego: w sferze produkcji, której wzrost i rozwój warunkuje ogólny postęp społeczny, cywilizacyjny i kulturalny, w dziedzinie kształtowania nowego społeczeństwa i wychowania człowieka oraz w zakresie reprezentowania interesów i potrzeb bytowych ludzi pracy.

Rozrywanie więzi, łączącej te trzy dziedziny zainteresowań ruchu zawodowego w państwie socjalistycznym lub ograniczanie się tylko do jednej z nich — byłoby niesłuszne, uniemożliwiłoby bowiem skuteczne działanie organizacji związkowych, prowadziło do oderwania

związków zawodowych od życia społecznego.

Niesłuszne były w przeszłości tendencje do jednostronnego skupiania uwagi ruchu zawodowego tylko na problemach produkcji. Opracowanie przez partię na VI Zjeździe programu dynamicznego i harmonijnego rozwoju społeczno-gospodarczego, stworzyło ruchowi zawodowemu możliwości przywrócenia jedności trzech głównych sfer jego działania.

Czy udało nam się to już w pełni osiągnąć? Trzeba otwarcie powiedzieć, że nie. W ciągu dwóch lat zapewniony został wydajny postęp w rozwiązywaniu spraw bytowych. Na tej też problematyce skupiała się nasza związkowa działalność natomiast w niektórych ogniwach stosunkowo mniej uwagi poświęciliśmy dwóm pozostałym sferom.

O SZYBSZE ZREALIZOWANIE PROGRAMU VI ZJAZDU

Obecnie chodzi o to, aby — nie zaniedbując spraw bytowych — wzmocnić pracę na dwóch pozostałych odcinkach frontu — w dziedzinie produkcji i wychowania. Tak więc jednym z naczelnych zadań całej prawie 11-milionowej organizacji związkowej powinno być skierowanie wszystkich sił na pełną i przedterminową realizację programu VI Zjazdu partii, programu realizowanego dla ludzi i przez ludzi. Leży to bowiem w najlepiej pojętym interesie klasy robotniczej.

Jesteśmy organizacją ludzi pracy i uczynimy wszystko, aby pracę podnieść do rangi najwyższej, aby uczynić z niej jedno z głównych kryteriów, jeden z głównych wyznaczników oceny ludzkich postaw. Uczynimy również wszystko, co w naszej mocy, aby praca była coraz wydajniejsza, lepiej zorganizowana po to, aby w pełni służyła wielkiemu zadaniu budowy nowoczesnej socjalistycznej Polski.

Dlatego tak wielki nacisk kładziemy obecnie w całym państwie na sprawę zwiększenia produkcji, na podniesienie jej jakości, na walkę o likwidację strat i marnotrawstwa, o obniżenie zużycia surowców i materiałów, o lepsze, bardziej skuteczne, wyzwalające inicjatywę ludzi, systemy zarządzania i organizacji pracy. Wykonanie tych wszystkich zadań jest naszym fundamentalnym obowiązkiem.

Mówiąc o roli i funkcji związków zawodowych w państwie socjalistycznym W. Kruczek podkreślił, że współdecydują one i współuczestniczą w sprawach publicznych i państwowych; są współodpowiedzialne za wszystkie sprawy kraju i narodu za dzień dzisiejszy i jutro Polski Ludowej.

CHODZI O PRODUKCJĘ I WYCHOWYWANIE

Ta właśnie współodpowiedzialność — kontynuował mówca — nakazuje nam obecnie poświęcić więcej uwagi problemom produkcji i wychowania. Wyniki produkcyjne są bezpośrednio uzależnione od rezultatów działalności wychowawczej. Wydajność pracy, efektywność produkcji zależą przecież bezpośrednio od dyscypliny pracy, poczucia odpowiedzialności pracownika, od jego świadomości i aktywności. Taką też powinniśmy kształtować podstawę.

Równocześnie front wychowawczy — to codzienna nieustępliwa troska wszystkich ogniw związkowych o właściwą atmosferę i prawdziwie socjalistyczne stosunki w zakładzie pracy, o autorytet przełożonych i poszanowanie pracownika, o

Dokończenie na str. 4

Dokończenie ze str. 3

kształtowanie mocnych kolektywów, o życzliwe podejście do młodych, o wysoki autorytet społeczny wyróżniających się robotników i inżynierów, techników i urzędników.

Działalność wychowawcza — to także wytrwała walka z opieszałością, bezdusznością i formalizmem w załatwianiu spraw ludzkich, z przejawami naruszania pracowniczych praw i obowiązków.

PODWYŻKI PŁAC DLA 2 MLN. OSÓB

W. Kruczek stwierdził dalej, że w ostatnich dwu latach zdecydowanie wzrosła aktywność i konkretność pracy większości ogniw związkowych. Bardziej energicznie i konsekwentnie przystąpiono do załatwiania tych pracowniczych propozycji i wniosków, które można było urzeczywistniać w ramach możliwości zakładów pracy. Opracowano programy realizacji spraw sygnalizowanych przez załogi.

Zgodnie z wskazaniami VI Zjazdu partii, CRZZ wspólnie z rządem, a zarządy główne związków zawodowych z właściwymi ministerstwami, podjęły prace nad uporządkowaniem z dawną narosłych problemów w dziedzinie polityki i zasad wynagrodzenia, starając się o realizację zasady „każdemu według jego pracy”.

O tym, że wiele w tej dziedzinie już uczyniono świadczy fakt, że tylko w roku bieżącym podwyżkami płac objęto około 2 mln. osób.

Zwracając na to uwagę jako organizacja związkowa wyrażamy zainteresowanie tym, aby system płac coraz skuteczniej spełniał następujące, główne warunki:

- maksymalnie uwzględniła socjalistyczną zasadę „każdemu według ilości i jakości pracy”, i wyzwała energię i inicjatywność ludzi pracy,

- sprzyjała dynamicznemu rozwojowi gospodarki narodowej i lepszemu zaspokojeniu potrzeb ludzi pracy, wzrostowi i doskonaleniu kwalifikacji zawodowych,

- stwarzała na każdym stanowisku realną perspektywę materialnego awansu i uzyskania określonego stopnia zamożności dzięki uczciwej i solidnej pracy,

- eliminowała nieuczciwe dysproporcje w poziomie płac między poszczególnymi branżami, grupami zawodowymi, została lepiej dostosowana do tendencji w społecznej podziale pracy oraz do społecznej użyteczności wykonywanej pracy.

- umacniała w całokształcie dochodów pracowniczych znaczenie płacy zasadniczej.

AUTENTYCZNE MIERNIKI

System płac powinien być prosty i zrozumiały dla każdego, dający możliwość natychmiastowego porównania efektów pracy i wysokości zarobku własnego i współtowarzyszy pracy.

Wysokość płacy nie może być przedmiotem przetargu, rezultatem kumoterskich stosunków czy innych ubocznych okoliczności, lecz autentycznym miernikiem ilości wykonanej pracy, jej efektywności i jakości. Wielkim, oczekiwanym od lat osiągnięciem będzie powszechne wprowadzenie funduszu socjalnego dla wszystkich zakładów pracy.

Związki zawodowe powinny zapewniać prawidłowe, rozważne wykorzystanie tego funduszu, mając na uwadze nie tylko doraźne lecz i długofalowe cele. Ważne jest aby rosła stale świadomość socjalna byłych pracowników, aby trafiały one przede wszystkim do tych rodzin i osób, którym są najbardziej potrzebne.

Jednym z głównych problemów pięciolecia jest wydatny wzrost produkcji na rynku oraz taki rozwój handlu, który zapewni dotarcie tych towarów do konsumenta, dobrą ich obsługę oraz aktywne kształtowanie potrzeb i profilu konsumpcji.

Wynika stąd konieczność współdziału związków zawodowych w wyznaczaniu i inicjatywach zmierzających do zwiększenia produkcji towarów rynkowych.

6,6 DO 7 MLN NOWYCH MIESZKAŃ

Omawiając problem praworządności w zakładach pracy W. Kruczek podkreślił, że polega ona nie tylko na przestrzeganiu prawa przez administrację, lecz także na jego poszanowaniu przez samych pracowników, przestrzeganiu przez nich porządku i dyscypliny

pracy, przepisów bhp, przeciwpożarowych, ochrony mienia społecznego itp.

Kolejną sprawą poruszoną w referacie było zagadnienie rozwoju budownictwa mieszkaniowego. W. Kruczek przypomniał, iż w latach 1971—1990 będziemy musieli wybudować w całym kraju od 6,6 do 7 mln nowych mieszkań.

Stosunek do budownictwa mieszkaniowego oraz wyniki na tym polu osiągane przez każdy zakład i organizację związkową — nie mówiąc już o Związku Pracowników Przemysłu Budowlanego — będą jednym z głównych kryteriów efektywności naszej pracy — podkreślił mówca.

Realizacja ambitnego i wszechstronnego programu socjalnego wymaga — stwierdził on dalej — angażowania rosnących środków materialnych, może więc następować tylko w warunkach wysokiego tempa produkcji i wzrostu wydajności pracy. Rozumieją to dobrze załogi. Wymownym tego świadectwem są liczne zobowiązania i czyny produkcyjne „akcja 20 miliardów”, przysparzająca gospodarce nowych wartości materialnych a ludziom poszukiwanych towarów oraz akcje dodatkowych zobowiązań podejmowanych w czasie związkowej kampanii sprawozdawczo-wyborczej.

Za te obywatelskie postawy, za robotniczy trud i poświęcenie W. Kruczek wyraził najwyższe uznanie i podziękowanie, podkreślając równocześnie, że postawa i osiągnięcia pionierów postępu, realizatorów zadań dodatkowych, przodowników wszystkich dziedzin pracy — to przykład, którego upowszechnianie powinno stać się treścią codziennej pracy organizacji związkowych wśród załóg, oddziaływania na młodych pracowników.

Współcześni przodownicy pracy — pionierzy w „budowie drugiej Polski” powinni stać się dumą załogi, środowiska, całego ruchu zawodowego. Do nich powinni równać wszyscy.

Wspólnie z administracją trzeba uczynić wszystko, aby przywrócić współzawodnictwo pracy właściwą rangę i treść.

Po omówieniu roli i zadań samorządu robotniczego W. Kruczek podkreślił, że szczególną wagę mają działania na rzecz umocnienia socjalistycznej praworządności w stosunkach pracy.

NOWY KODEKS PRACY

Na posiedzeniu zespołu kongresowego do spraw ustawodawstwa pracy dyskutowany będzie opracowany ostatnio projekt nowego, socjalistycznego Kodeksu Pracy. Był on wstępnie konsultowany z aktywnymi związkowymi i samorządowymi większych zakładów pracy. Będzie on nadal przedmiotem dalszych prac w nowej kadencji aż do uchwalenia go przez Sejm PRL.

Jego podstawowym celem jest jednolite, sprawiedliwe, zgodne z socjalistycznymi zasadami społecznymi uregulowanie, podstawowych praw i obowiązków pracowników, zlikwidowanie nierówności w uprawnieniach robotników i pracowników umysłowych, zapewnienie pełnego ład, porządku i praworządności w stosunkach pracy. W podobnym trybie dyskutowany będzie projekt ustawy o związkach zawodowych.

NIE WOLNO OSŁABIĆ WYSIŁKÓW

Ani na chwilę — mówił dalej W. Kruczek — nie wolno nam osłabiać wysiłków w umacnianiu bezpieczeństwa pracy i doskonaleniu ochrony zdrowia. Głęboką troską napawa ciągle jeszcze duża liczba wypadków przy pracy, w tym także ciężkich i śmiertelnych. Dlatego też konieczny jest wspólny, rzeźliwy wysiłek związków zawodowych i ich inspekcji pracy oraz całej administracji — od ministra do mistrza i brigadzysty, a także samych załóg w celu zapewnienia coraz pełniejszego bezpieczeństwa pracy.

Konieczne jest zwłaszcza znacznie większe zdecydowanie w pociąganiu do odpowiedzialności winnych zaniedbań, które powodują zagrożenie zdrowia i życia ludzkiego.

Przewodniczący CRZZ oświadczył, że w spółnie z organizacjami młodzieżowymi i zainteresowanymi instytucjami

związki zawodowe podejmują równoległe prace nad komplekso-owymi, perspektywicznymi programami poprawy jakości form wypoczynku na urlopie i po pracy, rozwoju turystyki i sportu masowego oraz wszelkich form rekreacji.

Winniśmy konsekwentnie dążyć do powiększenia bazy wczasowej, jej modernizacji i jak najlepszego wykorzystania niezależnie od tego przez kogo została ona zbudowana i czyja jest własnością. Rady zakładowe i instancje związkowe powinny zapewnić w pierwszym rzędzie korzystanie z wczasów robotnikom zwłaszcza pracującym w warunkach szkodliwych dla zdrowia oraz rodzinom wielodzietnym o najniższych zarobkach.

W PAMIĘTNĄ ROCZNICĘ ZSRR

Wiele uwagi poświęca referat problemom wychowawczym. Trzeba popularizować ludzi wartościowych i cenionych, szanowanych i lubianych.

Ważnym zadaniem związkowej pracy wychowawczej jest rozwijanie świadomości klasowej, przyswajanie kolektywom pracowniczym, zwłaszcza młodzieży, rewolucyjnej wywołanej i postępowej tradycji dziejów ojczystych i historii międzynarodowego ruchu robotniczego. Wiele uwagi poświęcamy umacnianiu braterskich uczuć do kraju naszych przyjaciół — Związku Radzieckiego obchodzącego w tym roku 50-lecie socjalistycznej państwowości.

Rocznica ta jest dla polskich związków zawodowych szczególną okazją do wydobycia i spopularyzowania doświadczeń i dorobku ludzi radzieckich, stanowiącego przecież istotną treść współczesnej historii świata i niezwykle pomocny czynnik w rozwoju naszej Ludowej Ojczyzny.

GŁÓWNE KIERUNKI DZIAŁANIA

Referat omawia również zadania ruchu związkowego w dziedzinie kultury i oświaty. Postuluje on tworzenie robotniczych centrów kulturalnych. Mówca nawiązał następnie do projektu uchwały, którą ma podjąć Kongres. Formuluje on główne kierunki organizacyjnego działania w realizacji zadań, jakie Kongres uchwali na najbliższe lata. Na czoło wysuwane są dwie podstawowe sprawy:

po pierwsze — chodzi o stałą, ale często zapomnianą prawdę, że siłą związków zawodowych jest ich codzienna trwała więź z klasą robotniczą. Jak uczył Lenin, spełnia ona swą rolę, kiedy tkwią wśród mas, dokładnie znają ich nastroje i problemy. Oznacza to, że każdy działacz związkowy musi być na co dzień mężem zaufania klasy robotniczej.

po drugie — społeczny charakter związków zawodowych, jako masowej organizacji ludzi pracy, nie znosi zastępych schematów i sformalizowanych struktur organizacyjnych, rutyny i przestarzałych metod działania. Słabością naszą było często odrywanie pracy organizacyjnej od treści zadań wychowawczych, socjalno - bytowych i produkcyjno - ekonomicznych. Dlatego konsekwentnie dążyć będziemy do tego, aby nasza praca organizatorska łączyła w jeden nurt działania związkowej sprawy produkcji, bytu i wychowania, opierała się na coraz szerszym aktywie społecznym.

Zakładowa organizacja związkowa — to główne, decydujące ogniwo całego ruchu zawodowego, najważniejsza szkoła społecznej aktywności. Zebranie związkowe powinno stanowić forum, na którym podejmuje się wszystkie nawet najbardziej trudne sprawy i dyskutuje nad możliwościami ich rozwiązania.

PAMIĘTNY ROK

W końcowej części referatu W. Kruczek stwierdził m. in.: Rok 1972 przejdzie pod tym względem do historii, jako rok umocnienia idei pokojowego współistnienia państw o różnych systemach społeczno-politycznych. Wejście w życie układów między ZSRR i NRF oraz Polską i NRF uwieczniło

sukcesem długoletnią wspólną walkę państw socjalistycznych o uznanie nieodwracalności i nienaruszalności istniejących w Europie granic, w tym granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej. Toruje to drogę europejskiej konferencji bezpieczeństwa i współpracy. Urealnia się również w tym świetle perspektywa zwołania związkowej konferencji europejskiej.

Ludzie pracy naszego kraju powitali układy i porozumienia zawarte między ZSRR a USA, które mają donieść znaczne dla międzynarodowego odprężenia, dla utrwalenia pokoju i ograniczenia zbrojeń w interesie wszystkich narodów.

Klasa robotnicza, ludzie pracy, nasze związki zawodowe potępiają agresję amerykańską w Wietnamie Południowym i na Półwyspie Indochińskim. Protestujemy przeciwko bombardowaniu przez USA te

rytorium Demokratycznej Republiki Wietnamu. Życzymy narodowi wietnamskiemu, narodowi Laosu i Kambodży, szybkiego i ostatecznego zwycięstwa. Solidaryzujemy się z walką narodów arabskich przeciwko agresji, domagamy się zwrotu zagrabionych ziem.

Pomni nauk i doświadczeń historii nie szczędzimy trudu dla umacniania siły i bezpieczeństwa naszego kraju. Niezawodną tego rękojmią jest sojusze z Związkiem Radzieckim, z bratnimi krajami socjalizmu, z towarzyszącą wspólną ideą na całym świecie. W tym przekonaniu rozwijamy i umacniamy braterską współpracę z ludźmi pracy Kraju Rad. największą, najbardziej zahartowaną i doświadczoną organizacją związkową świata — związkami zawodowymi ZSRR.

VII Kongres Związków Za-

wodowych poprzedziła szeroka debata ludzi pracy, prowadzona na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych grup, zakładowych organizacji związkowych i rad robotniczych, na konferencjach oddziałowych i okręgowych oraz na krajowych zjazdach związków zawodowych.

Zgłoszono wiele wniosków, propozycji i uwag o działalności związkowej. Wybrane na krajowych zjazdach władze związkowe muszą z całą skrupulatnością przeanalizować każdy wniosek i realizować to co jest możliwe już dziś oraz przygotować plan perspektywicznego rozwiązywania tych problemów, których załatwienie wymaga dłuższego czasu spełnienia dodatkowych warunków.

Obecnie bogatsi o doświadczenia i dorobek dwóch minionych lat, jesteśmy w stanie podjąć i jeszcze lepiej realizować nowe, ambitne i niełatwe zadania, wyznaczające marsz naszego narodu do socjalizmu, ku lepszej przyszłości.

Dokończenie ze str. 1

Następnie zebrani z uwagą wysłuchali przemówienia I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka, który podkreślił, że związki zawodowe są najważniejszą organizacją społeczną w warunkach budowy socjalizmu. Służą one dobrze interesom klasy robotniczej i ogółu ludzi pracy, uczestnicząc w ogólnonarodowej realizacji programu partii, będącej przewodnikiem procesu budowy socjalizmu.

E. Gierek omówił dorobek kraju w ostatnich 2 latach, osiągnięcia w zakresie polityki społecznej partii i aktualnie związane z tym zadania, podkreślając znaczenie jakie ma dobra, ofiarą pracy na każdym stanowisku i wskazując na sprawy, których rozwiązanie należy do związków zawodowych. Wskazał również na wkład Polski w umocnienie sprawy socjalizmu i pokoju w świecie.

(Omówienie przemówienia E. Gierka podaje oddzielnie).

Referat sprawozdawczy programowy VII Kongresu Związ. Zawodowych przedstawił Władysław Kruczek (Omówienie referatu podaje oddzielnie).

Po przerwie — przewodniczący obrad objął Ludwika Bińczak — nauczycielka Liceum Ogólnokształcącego z Wrocławia.

SPRAWOZDANIE CENTRALNEJ KOMISJI REWIZYJNEJ

Sprawozdanie Centralnej Komisji Rewizyjnej Związków Zawodowych za okres od VI do VII Kongresu złożył jej przewodniczący — Edward Walaszczyk. Przypomniał on, że liczba członków związków zawodowych wzrosła w tym okresie z 8,4 mln do blisko 11 mln. Członkami związków zawodowych jest 94,8 proc. ogółu zatrudnionych. Znacznie wzrosła liczba emerytów i rencistów zrzeszonych w związkach. Ten wzrost liczbowy stworzył nowe problemy w działalności związkowej, a w dziedzinie gospodarki finansowej spowodował zmiany w strukturze wydatków, uwzględniające zarówno działalność wśród członków, pracujących, jak i na rzecz weteranów pracy. Dominującą pozycję w tych wydatkach stanowiły nakłady na opiekę socjalną, pomoc członkom związków i ich rodzinom oraz zasiłki statutowe. Znaczne środki przeznaczono na działalność kulturalno-oświatową, wychowanie fizyczne, sport i turystykę oraz na inwestycje socjalno-kulturalne.

Centralna Komisja Rewizyjna uznała, że gospodarka finansowa Zrzeszenia Związków Zawodowych zapewniała świadczenia na rzecz związkowców i ich rodzin. W świetle tej oceny komisja postawiła wniosek o zatwierdzenie przez Kongres sprawozdania z działalności CRZZ i sprawozdania finansowego.

Jako pierwszy w dyskusji plenarnej głos zabrał przewodniczący Zarządu Głównego Zw. Zaw. Górników — Jan Leś. Przedstawił on aktualne problemy polskiego górnictwa i wynikające ze specyfiki tego zawodu zadania górniczej organizacji związkowej. Szczególnie wiele uwagi poświęcił mówca bezpieczeństwu górni-

VII Kongres ZZ obraduje

czej pracy oraz poprawie warunków życia górników i ich rodzin. Do zadań pierwszoplanowych przewodniczący ZG ZZG zaliczył rozwój budownictwa mieszkaniowego oraz dalsze działania na rzecz wzbogacenia zakładowej bazy socjalnej i kulturalnej.

Jan Leś poinformował, że górnicy jeszcze przed rozpoczęciem VII Kongresu Zw. Zaw. zrealizowali w pełni swe dodatkowe postanowienia podjęte w ramach akcji 20 miliardów, dając gospodarce ponadplanową produkcję węgla, gazu ziemnego, rud metali o łącznej wartości 1,5 mld. zł.

Następnie delegat Huty im. Lenina — Tadeusz Szewczak przedstawił uczestnikom obrad projekt tekstu pozdrowień dla narodów Związku Radzieckiego, obchodzących 50-lecie powstania ZSRR. Czytamy w nich m. in.:

„Z okazji złotego jubileuszu, 50-lecia powstania ZSRR, pierwszego w świecie państwa socjalistycznego, przyjmijcie najserdeczniejsze braterskie pozdrowienia od delegatów VII Kongresu Polskich Związków Zawodowych, od wszystkich ludzi pracy Polski Ludowej.

Pozdrawiamy gorąco naród radziecki niezłomnego i konsekwentnego realizatora idei wielkiego Lenina, budowniczego komunizmu.

Wasz jubileusz jest świętem całej postępowej ludzkości. W kształcie waszego socjalistycznego państwa, pierwszego państwa robotników i chłopów, w jego potęgę materialnej, w osiągnięciach twórczej myśli ludzkiej radzieckich, wielkich zdobyczach socjalnych radzieckiego społeczeństwa, w porządku cych perspektywach budownictwa komunistycznego, które nakreślił XXIV Zjazd KPZR, potwierdza się zwycięska siła Wielkiego Października, wyższość socjalizmu nad kapitalizmem, żywotność i trwałość idei proletariackiego internacjonalizmu...

„Naród polski łączy z Wami, drodzy Towarzysze, wspólne tradycje walk rewolucyjnych, wspólnota idei i wspólnie przelana krew w walce z faszystowskim najeźdźcą. W umacnianiu niezłomnego sojuszu ze swym niezawodnym, wypróbowanym przyjacielem — Związkiem Radzieckim widzimy podstawową gwarancję swego bezpieczeństwa i pomyślnego rozwoju budownictwa socjalistycznego...

„Dalsze wszechstronne pogłębianie braterskiej współpracy i umacnianie niewzruszonej jedności państw socjalistycznej wspólnoty — to nasza wielka wspólna sprawa w walce o zwycięstwo wspólnych celów i umocnienie sił postępu, pokoju i socjalizmu na świecie”.

Uczestnicy obrad burzliwymi oklaskami przyjęli tekst pozdrowień.

Głos zabrał przewodniczący WCSPS — Aleksander Szelepin. Przekazał on kongresowi, wszystkim ludziom pracy PRL, serdeczne pozdrowienia i najlepsze życzenia w imieniu Biura Politycznego KC KPZR i osobiście od sekretarza generalnego KC KPZR — Leonida Breżniewa. Pozdrowił serdecznie uczestników kongresu w imieniu wielomilionowej rze-

szy członków radzieckich związków zawodowych.

Nasze narody — powiedział — łączą przyjaźń, braterstwo i najściślejsza współpraca. Podstawą stosunków polsko-radzieckich są ustrój społeczno-gospodarczy i polityczny, zasady internacjonalizmu socjalistycznego, całkowita równość i suwerenność, rozwijająca się współpraca polityczna, gospodarcza i kulturalna. Główną cementującą i napędzającą siłą przyjaźni narodów radzieckiego i polskiego jest całkowita jedność poglądów i braterska współpraca naszych marksistowsko-leninowskich partii.

Ważny wkład w rozwój i umacnianie więzi współpracy między naszymi narodami wnoszą związki zawodowe ZSRR i PRL. Współpraca między nimi z każdym rokiem rozszerza się i wzbogaca o nowe treści i formy. Związki zawodowe ZSRR wraz z ruchem zawodowym Polski i innych krajów socjalistycznych nadal będą jeszcze energiczniej występować na rzecz jedności działań światowego ruchu związkowego w interesie mas pracujących, na rzecz wnieście godnego wkładu w dzieło dalszego ostatecznego zwycięstwa w Europie i na całym świecie — powiedział A. Szelepin.

Kolejny mówca — Eugeniusz Pacholek — mistrz ślusarski z Zakładów Chemicznych imienia Oświęcim — wystąpił w imieniu wielotysięcznej załogi swego zakładu oraz Związku Zawodowego Chemiczków. Omówił on dotychczasowe rezultaty w dziedzinie regulowania spraw płacowych i socjalnych swego środowiska i podkreślił, że załogi przemysłu chemicznego doceniają te posunięcia.

W dobre chemizacji naszej gospodarki — stwierdził E. Pacholek — do ważnych problemów środowiska pracowników przemysłu chemicznego należy zwłaszcza opieka zdrowotna i rozwiązywanie spraw socjalnych załogi. Rozwijają się lecznictwo profilaktyczne i rehabilitacyjne, a także zakres innych świadczeń socjalnych. W realizacji tego programu mają wiele do zrobienia wszystkie instancje Związku Zawodowego Chemiczków.

Przekazując kongresowi oraz ludziom pracy w Polsce pozdrowienia od Światowej Federacji Związków Zawodowych, sekretarz generalny SFZZ — Pierre Gensous podkreślił, że obrady kongresu są ważnym obserwowanym przez międzynarodowy ruch związkowy ze względu na rosnące oddziaływanie socjalizmu na świecie. Mówca wyraził nadzieję dla naszych ostatnich osiągnięć w dziedzinie ekonomicznej i społecznej oraz przekonanie, że obrady kongresu przyczynia się do dalszego wzbogacenia tych sukcesów.

P. Gensous wskazał dalej na te problemy międzynarodowe, których rozwiązanie winno być celem walki związków zawodowych i ludzi pracy całego świata.

Wystąpienie sekretarza generalnego SFZZ zakończyło obrady plenarne. Następnie rozpoczęły prace komisje problemowe kongresu.

Ułatwienia dla rzemiosła

Z nowym rokiem wejdą w życie dwie ustawy — o wykonywaniu i organizacji rzemiosła oraz o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników. Ich generalnym założeniem jest stworzenie korzystnych warunków dalszego rozwoju usług i drobnej nie uspołecznionej wytwórczości oraz ustabilizowanie sytuacji gospodarczej i społecznej rzemiosła (obejmujące, w myśl nowych przepisów, ogromną większość zakładów usługowych i wytwórczych w pozarolniczej gospodarce nie uspołecznionej). Bardzo ważnym instrumentem pobudzania pożytecznych inicjatyw w rzemiosle jest także polityka podatkowa i praktyka wydziałów finansowych prezydentów rad narodowych. Wice-minister finansów Jan Dusza udzielił przedstawicielom „Kuriera Polskiego” wywiadu na ten interesujący i aktualny temat. Wywiad ten przedrukujemy z niewielkimi skrótami.

— W myśl przepisów o wykonywaniu i organizacji rzemiosła i rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy można będzie w określonych i stosunkowo licznych przypadkach stworzyć zakład usługowy lub wytwórczy na podstawie uprawnienia w postaci tzw. powierzenia zgłoszenia. Rzemieślnicy, prowadzący działalność na podstawie tego powierzenia, będą opłacać jedynie opłatę skarbową, która stanowić ma szczególną i najprostszą formę opodatkowania dużej części rzemieślników. Czy mógłby Pan Minister bliżej ją scharakteryzować?

— Istota tej formy opodatkowania polega na tym, że za stępie podatek obrotowy i dochodowy. Osoby uiszczające opłatę skarbową nie będą płacić tych podatków. Z tego zaś wynikają określone, konsekwencje. Chodzi tu o pewne uprawnienia, które im obecnie — jako płatnikom podatków obrotowych i dochodowych — nie przysługują.

— Lista rzemiosł, które będą podlegały opodatkowaniu w formie opłaty skarbowej, jest długa, obejmuje bowiem około 80 rodzajów rzemiosł i trudno byłoby je tu wymienić.

— Opłatę skarbową uiszczają rzemieślnicy nie zatrudniający sił najemnych, wykonujący usługi dla ludności lub rolnictwa oraz wytwarzający drobne artykuły o charakterze regionalnym, przeznaczone na zaopatrzenie rynku lokalnego, bądź też reprezentujący rzemiosła tzw. zanikające, np. garncarstwo, bednarstwo, rymarstwo czy też koszykarstwo.

Elementem stanowiącym o ułatwieniach i mającym niewątpliwie wpływ na zasięg stosowania opłaty skarbowej jest przyjęcie, odmiennego od dotychczas stosowanego, pojęcia usługi, jak również zmiana kryterium kwalifikującego zakład rzemieślniczy do rzędu wykonywujących usługi.

Przyjęto mianowicie pojęcie usługi zgodne z definicją zawartą w znanych uchwałach Rady Ministrów z dnia 4 lutego br.: za usługę będzie uważane również wykonanie zamówienia z materiału własnego rzemieślnika. Dla uznania zakładu rzemieślniczego za wykonujący usługi, konieczne jest, by wartość wykonywanych (tak pojętych) usług stanowiła co najmniej połowę osiągniętego przez rzemieślnika obrotu.

Podkreślić także warto, że rzemieślnicy wnoszący opłatę skarbową zwolnieni zostaną od zgłaszania obowiązku podatkowego a opłata skarbową ustalana będzie bezterminowo, jeżeli rzemieślnik nie zawiadomi o zaprzestaniu wykonywania działalności lub nie złoży zmiany w wykonywanej działalności, wymiar opłat w roku poprzednim będzie ak-

tualny dla roku następnego. Do ustalania wysokości opłaty skarbowej uprawnione będą organa, na których terenie działania będzie wykonywane rzemiosło. Dla rzemieślników na wsi opłatę ustalać będzie naczelnik nowo zorganizowanej gminy.

— Jakże zasady określają wysokość stawek tej opłaty i jakie się przewiduje ulgi przy ich stosowaniu?

— Stawki opłaty ustalono na poziomie obecnych opłat za kartę podatkową, rozszerzając jednocześnie zasięg ich stosowania na większe ośrodki miejskie. W przypadku zatrudnienia przez rzemieślnika pełnoletnich członków rodziny (nie licząc małżonka), co również stanowi poważną zmianę na korzyść rzemieślnika, zachowane zostanie prawo do korzystania z tej formy opodatkowania, z tym tylko, że wymiar opłaty będzie wyższy o 50 procent stawki zasadniczej na każdego członka rodziny. Wprowadzono daleko idące obniżki w opłacie dla inwalidów i osób w podeszłym wieku, jak również dla osób zatrudnionych w jednostkach gospodarki uspołecznionej, które podejmą — za zgodą pracodawcy — usługową działalność rzemieślniczą. W szczególności uzasadnionych przypadkach obniżka opłaty skarbowej może wynieść 50 procent stawki zasadniczej.

— Dodac należy, że dotychczasowe ulgi, np. inwestycyjne za wykształcenie uczniów będą również stosowane do rzemieślników opłacających opłatę skarbową. Opłaty skarbowe nie będą opłacać rolnicy wykonujący rzemiosło w warunkach uprawniających ich obecnie do zwolnienia od podatków obrotowych i dochodowych. Zwolnienie to zostanie utrzymane.

— Czy przewiduje się zmiany w zakresie obecnie występujących uproszczonych form opodatkowania (karta podatkowa tzw. ryczałt umowny), a jeżeli tak, na czym one będą polegały?

— Zmiany te zostały już przygotowane i znajdują się w końcowej fazie uzgodnień międzyresortowych. Podobnie jak w przypadku opłaty skarbowej, generalnym założeniem leżącym u podstaw proponowanych zmian jest preferowanie działalności małych zakładów, wykonujących usługi oraz produkujących artykuły na zaopatrzenie rynku. Przede wszystkim dokonane zostanie scalenie przepisów regulujących pobór podatków obrotowych i dochodowych według tych form w jeden akt prawny. Zakres proponowanych zmian jest znaczny, wskazuje jedynie najistotniejsze.

I tak — rzemieślnicy, których dotyczy karta podatkowa, będą mogli zatrudniać nieograniczoną liczbę członków rodziny (również pełnoletnich), co spowoduje tylko odpowiednio zwiększenie opłaty. Rozszerza się znacznie zasięg stosowania opłat za karty podatkowe z tych samych przyczyn, które stanowią o szerokim zasięgu działania opłaty skarbowej. Stawki opłaty za kartę podatkową dla rzemieślników nieobjętych obecnie opodatkowaniem w tej formie, ustalone na poziomie dotychczas płaconych podatków w innych formach. Rzemieślnicy opłacający obecnie kartę podatkową według projektu opłacać ją będą w dotychczasowej wysokości.

W zakresie opodatkowania w formie ryczałtu umownego rozszerza się znacznie zasięg jego stosowania.

— Jaka jest Pana ocena aktual-

ności postępowania wydziałów finansowych prezydentów rad narodowych w sprawach dotyczących wymiarów podatków. Czy np. zmniejszyła się liczba uzasadnionych odwołań i skarg od tych wymiarów?

— Zmniejszyła się liczba uzasadnionych odwołań rozpatrywanych na szczeblu II instancji, wzrosła natomiast liczba uzasadnionych odwołań rozpatrywanych na szczeblu I instancji. Stąd wniosek, że ewentualne błędne decyzje są korygowane — bezpośrednio przez te organy, które je podjęły. Sądząc także po treści i tonie ostatnio publikowanych informacji, wypowiedzi i materiałów prasowych, następuje istotna poprawa w stosunkach podatków — władze finansowe. Podkreśla to w swoich opracowaniach między innymi Związek Izby Rzemieślniczych. Nastąpiła również wyraźna poprawa na odcinku terminowości dokonywania wymiarów zobowiązań podatkowych: notujemy zwiększoną elastyczność przy ocenie rozmiarów działalności gospodarczej, poprawiła się kultura obrotu obywateli. Rzecz w tym, by proces ten rozwijał i utrwalał i w tym kierunku będą zmierzały wszelkie resorty.

— Bardzo istotną sprawą wydaje się ścisła koordynacja postępowania wydziałów finansowych z polityką wydziałów przemysłu i usług na szczeblu każdej rady narodowej.

— Jest to rzeczywiście problem bardzo ważny, dotychczas nie najlepiej rozwiązywany. Jedną z przyczyn tkwiła w prawie przemysłowym, nie odpowiadającym zmieniającym się warunkom działania i zadanom wypełnianym przez uspołecznioną gospodarkę pozarolniczą. Jeżeli do tego dodać istnienie ścisłych związków tego prawa z prawem podatkowym, stan jaki istniał w tym zakresie musiał rodzić i rozdzielił sytuację zgola niepożądaną i konfliktową.

Najistotniejsze dla sprawy jest, że zamierza się odstąpić od powiązań prawa podatkowego z prawem przemysłowym, jeżeli chodzi o sankcje podatkowe dziś jeszcze — choć z dużą rozważą — stosowane w przypadkach działalności gospodarczej niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami.

— Kiedy będą ogłoszone i od kiedy wejdą w życie akty prawne, o których mówiliśmy?

— Ogłoszenie rozporządzenia o opłacie skarbowej (właśnie nastąpiło*), a ogłoszenie aktów dotyczących ryczałtów i kart podatkowych nastąpi w końcu bieżącego roku. Wejdą one w życie z dniem 1 stycznia 1973 r. Poza tym informuję, że pracujemy bardzo intensywnie nad kompleksową reformą systemu podatkowego zmierzającego do dalszego dostosowania polityki podatkowej do zadań pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej.

* Dziennik Ustaw nr 45 z 2 bm. (przyp. red.).

Dwa miliony drzew i krzewów dla Poznania

Akcja władz miejskich i WK FJN pod patronatem „Głosu“

Zieleń nazywa się filtrem oraz płucami miasta. Nie ma w tym przesady. Stwierdzono bowiem, że zanieczyszczenie powietrza pod listowiem koron drzew jest o 20 do 40 procent niższe, aniżeli na terenie nie zadrzewionym, że jeden hektar lasu liściastego zatrzymuje 68 ton pyłu.

Jeden 10-letni klon (a więc średniej wielkości) pochłania rocznie 120 m sześć. dwutlenku węgla, a daje za to 300 kg czystego tlenu.

ROLA ZIELENI W MIEŚCIE

Jakie znaczenie ma dla naszego zdrowia tlen wieszak już nawet dzieci, trzeba teraz, żeby równie powszechna stała się w społeczeństwie świadomość roli zieleni, szczególnie w dużych skupiskach ludzkich.

A to tylko jedna z wielu ważnych dla człowieka funkcji, jakie pełni roślinność. Oto inne, nie mniej ważne:

Nauka dowodzi, że wiele gatunków roślin wydziela fitoncydy, czyli antybiotyczne substancje, niszczące szkodliwe mikroorganizmy. Dalej — jak wykazały badania, skupiska zieleni emitują korzystnie działające ładunki elektryczne, tworząc tzw. „poła biologiczne”. Ponadto istotny jest wpływ zieleni na klimat i jej rola w zakresie regulowania wilgotności powietrza. Inna, prawie niedostrzegana, niestety, dotychczas funkcja — to niwelowanie hałasu. Odpowiednio rozmieszczone pasy zadrzewień, skutecznie izolują osiedla mieszkaniowe nie tylko od zgiełku ruchliwych arterii, lecz również od hałasów, wytwarzanych przez zakłady przemysłowe.

Wreszcie nie można pominąć estetyczno-wizualnych walorów, jakie stwarza wkomponowanie zieleni w krajobraz miejski oraz roli, którą odgrywa ona, stanowiąc dla ludzi bazę i oprawę miejsc wypoczynku i regeneracji sił.

Potrzeba nam w Poznaniu dużo, bardzo dużo drzew i krzewów i to pomimo tego, iż zwykło się go zwać miastem zieleni. A zresztą także i dlatego, by takie miasto zachować. Jak to już jednak staraliśmy się wykazać, nie nazwa tu jest ważna i nie o nią w końcu chodzi, a o zdrowie nasze, naszych dzieci i przyszłych pokoleń.

Sprawa jest pilna, bo drzewa potrzebują długiego czasu, by „wydorosnąć” i spełniać wobec ludzi i miasta zadania, które mają do pełnienia. Problem zaś ochrony środowiska człowieka stał się palący nie tylko w naszym kraju, lecz na całym świecie. Powodem tego jest gwałtowny rozwój industrializacji i postępująca urbanizacja, a co za tym idzie coraz groźniejsze dla ludzi oddziaływanie na nich natury oraz kurczenie się przyrody w nieskażonej postaci.

PRZYRODA CORAZ DALEJ POZNANIA

Wracając do najbliższych nam spraw Poznania; również u nas problem ten stał się widoczny i to „gołym okiem”. Przytoczmy choćby taki dowód. Jeszcze niedawno z mostu Teatralnego można było patrzeć na rozległe, uprawne pola i tereny zielone. W ciągu kilku lat krajobraz ten zniknął. Z „teatralki” dziś podziwiasz się przyszlaniające horyzont, nowoczesne miasto. Takie samo wyrosło na Rajach, na Górczynie, na Grunwaldzie. Jeźcacy. Tak więc z każdym rokiem bardziej oddala się od nas przyroda, wypierana przez budownictwo przemysłowe i mieszkaniowe.

To jeszcze nie wszystko. Równie groźnie bowiem kształtują się ubytki zieleni w mieście. Powodowane to jest pogarszającymi się warunkami atmosferycznymi na skutek wzrostu motoryzacji i — co za tym idzie — emitowania przez pojazdy spalin, zawierających składniki szkodliwe także dla roślinności. Do ubytku roślinności przyczyniło się także stosowanie środków chemicznych w akcji zimowej (używanie ich zostało obecnie ściśle ograniczone do rozjazdów torów i dróg wylotowych). Z tych strat wynika konieczność prowadzenia uzupełniających sadzeń drzew i krzewów.

WSPÓLNYMI SIŁAMI

W powstałej sytuacji, do długofalowej akcji wzbogacenia Poznania w zieleń włą-

czył się Wojewódzki Komitet Frontu Jedności Narodu, wspólnie z władzami miasta. Już to samo świadczy o wadze problemu. Działając w ramach Poznańskiego Komitetu Ochrony Środowiska Człowieka i Miejskiego Zespołu Czynów Społecznych — postanowiono w ciągu najbliższych dwóch lat przeprowadzić — zakrojone na ogromną skalę — sadzenie drzew i krzewów. Łącznie musi ich Poznańowi w tym czasie przybyć dwa miliony! Wtedy dopiero znajdzie pokrycie określenie, że mieszkamy w mieście zieleni.

Podjętą to przedsięwzięcie Wojewódzki Komitet Frontu Jedności Narodu wraz z Prezydium Rady Narodowej i Poznańskim Komitetem Ochrony Środowiska Człowieka apelują — za naszym pośrednictwem — do społeczeństwa, do komitetów blokowych, osiedlowych, organizacji społecznych, młodzieży szkolnej — o masowe, czynne poparcie tej akcji.

Redakcja „GŁOSU WIELKOPOLSKIEGO” — działając w porozumieniu z Wojewódzkim Komitetem Frontu Jedności Narodu i z Prezydium Rady Narodowej Poznania — postanowiła ściśle współpracować w realizacji tego przedsięwzięcia, które powinno w rezultacie przysporzyć Poznańowi zieleni na całe następne dziesięciolecie. Na łamach naszych będziemy przeto publikowali materiały, dotyczące tego zagadnienia, popularyzowali osiągnięcia poszczególnych dzielnic, szkół, organizacji, bloków oraz osiedli, społecznie realizujących dzieło sadzenia drzew i krzewów. Hasło wywoławcze naszej nowej akcji brzmi: „Zieleń, to zdrowie i piękno”.

Jeszcze bieżącej jesieni — zgodnie z opracowanym planem rocznym — musimy osiągnąć łącznie liczbę 125 tysięcy zasadzeń, w tym 25 tysięcy drzew i 100 tysięcy krzewów (nie licząc róż, których stan powiększy się także o 25 tysięcy). Na poszczególne dzielnice zatem przypadało po 25 tysięcy zasadzeń. Dla porównania dodajmy, że w 1971 r. w Poznaniu wysadzono 15 tys. drzew i 35 tys. krzewów.

ZADANIE JEST AMBITNE

Dotychczas na 10 tys. dostarczonych na dzielnice drzew i 80 tys. krzewów, posadzonych zostało 9 tys. drzewek i 52 tys. krzewów, a więc koniecznie trzeba — dopóki sprzyja pogoda — dokonać reszty jesiennej sadzeń. Niektóre zakłady pracy z własnej inicjatywy zamówiły 25 tys. krzewów i tysiąc drzew, z czego wysadziły do tej pory łącznie około 10 tysięcy sztuk. Zatem i one powinny zabrać się spieszenie do pracy.

Gdzie należy zgłaszać swój indywidualny akces do sadzenia drzew i krzewów? W komitetach blokowych, które do działających przy prezydiach DRN dzielnicowych komisji koordynacyjnych do spraw czynów społecznych, zadeklarowały zorganizowanie mieszkańców do wykonania robót. W dzielnicowych komisjach natomiast organizacje mogą dokonywać grupowych zgłoszeń. Byle nastąpiło to natychmiast, bo warunki sadzeń stają się — ze względu na pogarszającą się pogodę — coraz trudniejsze.

2 miliony zasadzeń, z czego około połowa — jak się przewiduje — wykonana zostanie siłami społecznymi, to naprawdę duże, ale i ambitne, na miarę mieszkańców naszego miasta, zadanie. Pełna jego realizacja będzie godnym społeczeństwa Poznania czynem, a zarazem prezentem, jaki zrobimy miastu i sobie.

ZDZISŁAW KANDZIORA

Zawarte we wstępie dane zostały zaczerpnięte z opracowania, wydanego przez Prezydium Rady Narodowej Poznania i Poznański Komitet Ochrony Środowiska Człowieka: „Problemy ochrony środowiska człowieka w Poznaniu”.

KORONNY DOWÓD?

Dokończenie ze str. 4

owowiecie węgrowskim, podpalali trzy stogi, należące do jednego z PGR-ów. Posłowski nie usiłował niczemu zaprzeczać, co więcej — w trakcie przesłuchania wyjaśnił dodatkowo, iż poszukiwał pracy w powiecie poznańskim oraz w okolicach Nowego Tomyśla i tam, podpalili plewy znajdujące się w pewnej stodole. Nie potrafił jednak bliżej określić — gdzie. Został więc aresztowany pod zarzutem podpalenia trzech stogów w P. Jego wyjaśnienia skojarzono z wydarzeniami w Darkach Małych. Tam, w jednej ze stodół, znajdowały się również plewy.

Przeprowadzono zatem wizję lokalną, podczas której Posłowski wskazał największą (spalona) stodółę w Darkach, mówiąc: „Tę właśnie podpaliliśmy”. Tak więc kółko się zamknęło. Szerzeg okoliczności a także przyznanie się podejrzanego — wskazywało na to, iż sprawę uznać można za zamkniętą. A jednak: pewne nie-

jasności w wyjaśnieniach podpalacza, niezgodność niektórych szczegółów — sprawy, że oficerowie prowadzący śledztwo wahał się postawić ostateczną kropkę nad „i”. Ażeby nie było już absolutnie żadnych nieścisłości postanowiono raz jeszcze, bardziej wnikliwie zainteresować się sylwetką Posłowskiego.

Efekt okazał się zaskakujący. Udało się ustalić ponad wszelką wątpliwość, że w czasie, gdy dokonywano podpalenia w Darkach Małych, Posłowski... przebywał u jednego z rolników w powiecie węgrowskim. Stało się więc jasne, że przyznał się do niepopelnienia przestępstwa. Badania biegłych lekarzy — psychiatrów wykazały u niego znaczną ociężałość umysłową.

Śledztwo od początku

Trzeba było zatem znów powrócić do punktu wyjścia. W tej sytuacji postawiono na werse pierwotną — że podpalacz

wywodzi się z miejscowego środowiska. Funkcjonariuszy MO zainteresowały zeznania kilku świadków, mówiące o nader dziwnym zachowaniu jednego z mieszkańców Darek Małych — 21-letniego Tomasza Ungera. Stwierdzono, że podczas pierwszego pożaru Unger wszczął alarm wówczas, kiedy nikt jeszcze nie zauważył ognia, a straż pożarna, będąca już w pełnej gotowości, nie bardzo wiedziała, w którą stronę się udać. Widziano, jak — uruchamiając syrenę — pisał, a później brał aktywny udział w akcji ratunkowej. Z kolei jednak podczas dyskusji na temat pożarów dopytywał się: „co mogą zrobić temu, kto podpalił”. Kiedy ktoś „dobrze poinformowany” stwierdził, że milicja już wie kto jest sprawcą i poszukuje go we wsi — mocno zaskoczony, w popłochu wycofał się z grona dyskutantów.

Unger już podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do trzech podpalen w Darkach

Małych. W trakcie wizji lokalnej szczegółowo wskazał miejsce i wyjaśnił techniki podpalenia: Wszystko to znalazło potwierdzenie w zeznaniach świadków.

Tomasz Unger zarabiał niewiele, około 3 tys. zł miesięcznie. Lubił jednak pić. To właśnie alkohol dodał mu „odwagi”. Sąd Wojewódzki w Poznaniu, wyrokiem z 21 października 1971, skazał go na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Trybunał zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary, uwzględniając głęboki debilizm oskarżonego i zalecił umiarkowanie go w zakładzie karnym dla osób z anomaliami psychicznymi.

Tym razem był to już rzeczywisty koniec sprawy. Sprawy, w której dowiedziono, iż wbrew starej łacińskiej maksymie: confesso est regina probationum — przyznanie się do winy nie zawsze stanowi musi koronny dowód.

MJR ZBIGNIEW BORUCKI

*) Imiona, nazwiska oraz nazwa miejscowości zostały zmienione.

TELEWIZJA

Brawo Poznań!

Niestety, brak miejsca w dzisiejszym numerze nie pozwala odpowiednio szeroko omówić świetnego, niemal wzorowego programu rozrywkowego „Interklub”, który prowadzony przez TV Polska, a konkretnie — przez Ośrodek kulturalny w reżyserii Stefana Mroczkowskiego. Jest to — o czym już pisaliśmy — zapowiedź — program ewidencyjny realizowany z inicjatywą Rady Inicjatyw, właściwie program nie ma słabych punktów, a jednym z najmocniejszych było uciecia w dżinsy — ciekawe i tak śmiałe, że może niektórym wydawać się

Tempo i dowcip

W niedziele TV Katowice nadała urozmaicony dowcipny program rozrywkowy pt. „Gra orkiestra Oksa Lundströma” w reżyserii Ryszarda Baraneta. Był to jeden z lepszych programów tego typu w ostatnich tygodniach. Czujcie wreszcie coś się zmieniło w telewizyjnej rozrywce! (cz)

6 GŁOS WIELKOPOLSKI AB
14 XI 1972 Nr 271 (8933)

USZCZELKI Z TWORZYWA

najlepiej uchronią

twoje mieszkanie przed zimnem

SZEROKI ASORTYMENT USZCZELEK
DO NABYCIA W SKLEPACH

Z ARTYKUŁAMI CHEMICZNYMI
I GOSPODARSTWA DOMOWEGO

na terenie województwa poznańskiego.

8270-W1

Praca Nauka

Pracownia, która zaopiekuje się dzieckiem u siebie w domu, proszę o skontaktowanie. Knieńskiego 19 m. 5. 28875g

Malżeństwo przyjmie doradztwo. Warunek mieszkanie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28874g.

Pomoc domowa dochodząca 3 razy w tygodniu do osób dorosłych potrzebna. Zgłoszenia: godz. 16-18. Berestecka 4a koło Stojanów. 28857g

Pomoc do dziecka 1,5-2-letniego. Grodziska 35. od godz. 16. 30051g

Pracownia damsko - męska potrzebna. Posada sta. Poznań, Dzierżyńskiego 51. 30001g

Krawcarka natychmiast potrzebna. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28872g.

Paniętkę do pracy w inżynierskiej przyjmie. Zgłoszenia: Woźna 5. 28956g

Potrzebna opiekunka do 3-letniego dziecka (wolne godziny). Poznań, Osiedle Przyjaźni 10 m. 255. 29310g

Profesor udziela lekcji matematyki, fizyki, chemii, rosyjskiego. Telefon 28-02. 29143g

Fortepianowej gry udziela pedagog. Tel. 568-49. 28202g

Studentka PWSM udziela lekcji z fortepianu i muzykalności. Obornicka 1 m. 1. 28971g

Udzielam korepetycji z matematyki, fizyki, chemii. Poznań, Dąbrowskiego 3 m. 9. 29009g

Nauczycielka emerytowana, uczy języka niemieckiego w domu ucznia, także młodsze dzieci. Udziela również pomocy w nauce lub zaopiekuje się dzieckiem. Adres wskazać „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28931gpr.

Kupno Sprzedaż
Kupię w dobrym stanie maszynę haćciarkę. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 29944g.

Dafnie, kolender, również pokówki, mak biały, czarna, zieloną paprykę, kupię. Strzelecki - Kosztrzyń Wlkp., Dworcowa 6. 828p

Sprzedam setery irlandzkie 8-tygodniowe, tchórzki, oraz lisy niebieskie. Telefon 562-98, wieczorem. 859p

Wózki dziecięce, najnowsze modele - poleca Cz. Szczepańska, Czerwonej Armii 61, w podwórzu. 27596g

Sprzedam tanio sześcioletnią wilczyń, rocznego psa i sukę, Tomkowia, Wolsztyn, ul. Działkowa 14. 857p

Fortepian Bluthner krótki, stan bardzo dobry - sprzedam. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 29570g

Nowoczesny wózek głęboki, beżowy, w bardzo dobrym stanie, sprzedam. Osiedle Jagiellońskie 44 m. 8. 850p

Okazyjnie sprzedam aparat nagłaśniający 50 W. Poznań, ul. Zielona 2 m. 24. 845p

Sprzedam ładny kożuszek damski. Poznań, ul. Karłowicza 3 m. 12, po godz. 16. 29831g

Sprzedam maszynę dziewiarską, dwupłytkową, sarnickową nr 8. Wymagany mały remont. Jęz - Witkowo k. Gniezna, Gnieźnieńska 2, I ptr. 854p

Pozytywkę, zegar kominkowy, lampę antyczną oraz dawne monety kupię. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28879g.

Spawarkę transformatorową do 200 A, kupię. Tel. 67-10-52. 28566g

Sprzedam tanio debowe meble stołowe, sypialnie, biuro dwustronne, stół okrągły z krzesłami, radio, obrazy, odzież damską, męską. Tel. 505-18 do 14, 673-321 po godz. 16. 28909g

Samochody
Kupię Żukę do remontu. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 30076g.

Sprzedam „Skodę Octavię Super” - do remontu. Blachnierek, Otorowo, pow Światokrzysztof. 861p

Lokale
Młode małżeństwo, poszukuje pokoju z umeblowaniem i kuchnią. Tel. 401-97. 28746g

Pracujący, poszukuje pokoju jednoosobowego, najchętniej Os. Warszawskie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28710g.

Małżeństwo, poszukuje pokoju. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28670g

Przyjmę na pokój 2 panie. Adres wskazać „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28707g.

W dniu 11 listopada 1972 roku zmarł założyciel i długoletni członek naszej Spółdzielni, przeżywszy lat 75

WŁADYSŁAW BAJON
mistrz stolarski

Pogrzeb odbędzie się w dniu 14 bm. o godz. 15, na cmentarzu przy kościele w Śwarzędzu.

Rodzina Zmarłego wyrazi współczucia składając

Rada, Zarząd, pracownicy i członkowie Rzemieślniczej Spółdzielni Zaop. i Zbytu Stolarzy „Jedność” w Śwarzędzu. 29990g

Dnia 11 listopada 1972 r. zmarł były członek naszego Cechu, sp.

WŁADYSŁAW BAJON
mistrz stolarski

W Zmarłym tracimy zasłużonego i cenionego seniora naszego rzemiosła.

Cześć Jego pamięci!

Pogrzeb odbędzie się dnia 14 bm. o godz. 15, na cmentarzu w Śwarzędzu przy kościele parafialnym św. Marcina.

Wyrazy współczucia Rodzinie Zmarłego składa

Cech Stolarzy Śwarzędzkich w Śwarzędzu 29978g

W dniu 12 listopada 1972 r. zmarła po długim i ciężkim cierpieniu, opatrzona Sakramentami św. nasza najdroższa matka, siostra i babcia, w 71 roku życia

JANINA HOLTZEROWA
z domu Szezybrowska

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godz. 11.55, na cmentarzu junikowskim.

W głębokim smutku pogrążony syn z żoną dziećmi i rodziną

Poznań, Dzierżyńska 33. 30035g

W dniu 11 listopada 1972 r. zmarł po krótkiej lecz bardzo ciężkiej chorobie, opatrzony Sakramentami św. nasza najdroższa matka, siostra i babcia, w 71 roku życia

LEON KONWIŃSKI

Pogrzeb odbędzie się w dniu 15 bm. o godz. 15, na cmentarzu parafialnym w Ujściu n/Notecia.

Pogrzeźni w smutku i żałobie

żona, synowie, synowa i rodzina

Poznań, ul. Słowackiego nr 41.

W dniu 13 listopada 1972 r. zmarła po długim i ciężkim cierpieniu, opatrzona Sakramentami św. nasza najdroższa matka, siostra i babcia, w 71 roku życia

MICHAŁINA GALICKA
z domu Nowacka

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 16 bm. o godz. 16, na cmentarzu na Starolecie.

W głębokim smutku pogrążeni

maż i rodzina

Poznań, ul. Słowackiego nr 41.

LINGWISTA

STUDIUM JĘZYKÓW OBCYCH W POZNANIU
przyjmuje zapisy uzupełniające

- w Ośrodku przy ul. Kościuszki 10 (róg Strzeleckiej), Szkoła 82:
do grupy laboratoryjnej jęz. niemieckiego dla początkujących
- w Ośrodku przy Al. Stalingradzkiej 32/40, Szkoła 65:
do grup zaawansowanych jęz. hiszpańskiego, szwedzkiego i włoskiego, ponadto we wszystkich Ośrodkach,
- przy ul. Berwińskiego 2/3, ul. Kościuszki 10, Al. Stalingradzkiej 32/40:
do grup III i IV roku nauczania jęz. angielskiego, francuskiego i niemieckiego,
- na Studium Niedzielnym przy ul. Berwińskiego 2/3:
do grup zaawansowanych jęz. angielskiego, francuskiego i niemieckiego, do grupy I roku nauczania jęz. francuskiego (kandydaci), dysponujący już jakimś zapoczątkowaniem) oraz do nowo organizowanej grupy I roku jęz. angielskiego.

Liczba zapisów ograniczona, przyjęcia według pierwszeństwa zgłoszenia. Sekretariaty Ośrodków przyjmują w dni powszednie prócz środy i soboty w godz. 17-19, Studium Niedzielnego w niedziele w godz. 9-12.

9238-K1

Małżeństwu bezdzietnemu pokój wynajmę. Janka Krasickiego 34. 29687g

Panią, poszukuje pokoju. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28501g.

Wynajmę mieszkanie na 2 lata, nowe budownictwo, w centrum, 2 pokoje, kuchnia, łazienka. Płatne z góry. Adres wskazać „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 29456g.

Sprzedam 3-pokojowe mieszkanie, własnościowe, komfortowe, umeblowane, dzielnica Jeżyce. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28768g.

Nieruchomości
Sprzedam gospodarstwo 10 ha z zabudowaniami, zelektryfikowane, ziemia dookoła domu, szkoła i autobus na miejscu. Sylwester Kozłowski, Al. Bertowski, p. t. Kąkolewo pow. Nowy Tomyśl. 28764g

Sprzedam dom 1-piętrowy, murowany, okazali, wolne mieszkanie, w Kosztrzyń Wlkp., Rynek 14, informacja Rynek 14. 28748g

Wynajmę instytucji nowy pensjonat w centrum Krynicy, około 36 łóżek, komfortowo wyposażony wraz z zapleczem gospodarczym do prowadzenia stołówki. Wiadomość. Skrytka pocztowa 106 Krynica. 849p

Sprzedam gospodarstwo rolne 13 ha z budynkami. Franciszek Kmiec, Skwierzyńska, ul. Przemysłowa 27 pow. Gorzów Wlkp. 28784g

Sprzedam działkę 1200 m² w Smochowicach. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28832g.

Sprzedam działkę budowlaną 484 m² w Luboniu (koło Rynku). Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28816g.

Sprzedam hektar ziemi pod ogrodnictwo w Luboniu. Cena 90.000 zł. Nowak, Lubon 1, Dzierżyńskiego 1 m. 1. 28755g

Sprzedam działkę budowlaną w Gnieźnie, Strachanowska, Rogowo, pow. Znin. 856p

Sprzedam nowy dom jednorodzinny piętrowy, ogrodem, domkiem gospodarczym. Leszno, ul. Lechicka 41. 853p

Sprzedam działkę budowlaną, 200 m od ul. Głogowskiej - ul. Ostatniej. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 27955gpr.

Działkę w Mosinie 6944 m² pod dom i szklarnię sprzedam. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28472g

Kupię działkę campingową w Puszczykowie lub Klekru. Oferty z ceną i wielkością „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 28510g.

Kupię 2 działki do 1 ha. Przemierowo, Wysogotów, Skórzewo. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 28772g.

W dniu 10 listopada 1972 r. zmarł nagle

adw. ALOJZY MACHOLZ

długoletni radca prawny naszego przedsiębiorstwa, nieodżałowany i serdeczny kolega którego żegnamy z żalem, łącząc wyrazy głębokiego współczucia Rodzinie.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 14 bm. o godz. 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Dyrekcja, Rada Zakładowa, Rada Robotnicza oraz współpracownicy Poznańskich Zakładów Produkcji Betonów „Pozbet” w Poznaniu. 9234-K1

Z wielkim bólem i głębokim żalem zawiadamiamy że w dniu 11 listopada 1972 r. odeszła od nas na zawsze po długim i ciężkim cierpieniu, opatrzona Sakramentami św. nasza najdroższa i nigdy niezapomniana mama, teściowa, babcia, przeżywszy 76 lat, sp.

JÓZEFA ROGALSKA
z domu Nowak

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godz. 11, na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążeni syn, córki, synowa, zięć, wnuczki i wnukowie

Poznań, ul. Łukowa 4a m. 12. 30005g

W dniu 12 listopada 1972 r. po długim i ciężkim cierpieniu, opatrzona Sakramentami św. zmarła, przeżywszy 81 lat, moja ukochana matka, babcia i prababcia, sp.

MARIA MONASTYRSKA

długoletnia pracowniczka Lasów Państwowych.

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godz. 14.15, na cmentarzu junikowskim.

Pogrzeźni w smutku córka, wnuki, prawnuk i rodzina

Poznań, 23 Lutego 10 m. 4a. 30017g

Dnia 12 listopada 1972 r. zmarła namaszczonej Olejami św. nasza ukochana siostra, szwagierka i ciocia, lat 65

FRANCISZKA LABRZYCKA
rencistka ZNTK

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godz. 8.40, na cmentarzu junikowskim.

W smutku strapieni

brat i siostry z rodziną

Poznań, ul. Fabryczna 2 m. 16. 30064g

U W A G A , AMATORZY JAZDY KONNEJ!!!

Stadnina Koni Iwno

— Zakład Treningowy Poznań - Wola
otwiera z dniem 18 listopada 1972 r.

ośrodek jazdy konnej

Nauka i jazda będzie prowadzona przez wykwalifikowanych trenerów i instruktorów w godzinach 10-13 oraz od 15-20, we wszystkie dni tygodnia z wyjątkiem niedziel.

Opłata za godzinę jazdy wynosić będzie 50,- złotych.

Zgłaszać się mogą jeźdźcy zaawansowani jak i debiutanci. Młodzież szkolna musi posiadać pisemną zgodę rodziców lub opiekunów, szkoły i lekarza.

Osobiste zgłoszenia przyjmowane będą w dniach:
18 listopada w godzinach 15-18
19 listopada w godzinach 10-13
w biurze Zakładu na Woli, ul. Lutycka 34.
Dojazd autobusem nr 61 z pętli przy ul. Dąbrowskiego do przystanku przy TOS-ie lub pociągiem do stacji Poznań - Wola. 1969-K2

Pracownicy poszukiwani

Powiatowa Spółdzielnia Pracy Usług Wielobranżowych w Pleszewie, ul. Kilńskiego 1 - przyjmuje RZEMIEŚLNİKÓW posiadających odpowiednie kwalifikacje i wyposażony lokal - w mieście lub powiecie, celem uruchomienia zakładów usługowych na zryczałtowanym rozrachunku - następujących branż:

- SLUSARSTWO,
- STOLARSTWO,
- MECHANIKA POJAZDOWA,
- BLACHARSTWO SAMOCHODOWE,
- ELEKTROTECHNIKA,
- KOWALSTWO,
- BLACHARSTWO I DEKARSTWO,
- INSTALATORSTWO - SANITARNE,
- BUDOWA NAGROBKÓW - KAMIENIARSTWO,
- BEDNARSTWO, KOŁODZIEJSTWO,
- PRZYZJERSTWO - KOSMETYKA,
- TAPICERSTWO,
- KRAWIECZTWO I KUSNIERSTWO,
- RYMARSTWO i inne usługi.

Zgłoszenia przyjmuje Zarząd Pleszew, ul. Kilńskiego 1. 1953-W1

„Gazy Techniczne” PPH Wytwórnia w Kościanie, ul. Przemysłowa 17 zatrudni zaraz

TECHNIKA elektryka na stanowisko energetyka - wymagane posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego serii „D” bez ograniczenia napięcia.

Warunki pracy i płacy do uzgodnienia. 1990-W2

Garaż w nadziemiu budynku w Poznaniu, Prokamentu 138, narożnik Trebackiej - wydzierżawie. Zgłoszenia: Frackowiak, Dąbrowska Wielka, 3 Maja 61, k. Bytomia. 1918-K2

Kożuchy, płaszcze, kurtki skórzane farbuję, zam szowe odnawiam. 27 Grudnia 5. 29980g

Czyszczenie pierza na poszekaniu. Poznań, ul. Małteckiego 34. 25937g

W dniu 11 listopada 1972 r. zmarła po długim i ciężkim cierpieniu nasza nigdy niezapomniana, najukochańsza żona, mamusia i babcia

WALENTYNA WACHULAK

Pogrzeb odbędzie się w środę, 15. bm o godz. 14, na cmentarzu na Miłostowie.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA
30018g

Dnia 11 listopada 1972 r. zmarł nagle

KAZIMIERZ SPRINGER

W Zmarłym tracimy długoletniego i zasłużonego pracownika, dobrego i serdecznego kolegę.

Żegnając Go ze smutkiem składamy Rodzinie wyrazy serdecznego współczucia.

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy Wojewódzkiego Biura Projektów Budownictwa Wiejskiego w Poznaniu. 9239-K1

Z wielkim bólem i głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 11 listopada 1972 r. odeszła od nas na zawsze po długim i ciężkim cierpieniu nasza najukochańsza córka, siostrzyca, wnuczka, szwagierka i ciocia, przeżywszy lat 19, sp.

DOROTKA PIOTROWSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godz. 13.05, z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

RODZINA
Poznań, Polna 68 m. 1. 30014g

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 12 listopada 1972 r. odeszła od nas niespodziewanie w 82 roku życia, namaszczonej Olejami św. nasza najukochańsza matka, teściowa, babcia i prababcia, człowiek o wielkim sercu sp.

CECYLIA HAMROL
z domu Zmysłna

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godz. 13.40, na cmentarzu junikowskim.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA
Poznań, ul. Dąbrowskiego 49 B m. 7. 30050g

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 13 listopada 1972 r. zmarł przeżywszy 38 lat, mój najdroższy mąż, tatuś, syn, brat i szwagier sp.

MICHAŁ BORAK
lekarz medycyny.

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godz. 11.10, na cmentarzu górczyńskim.

O bolesnej stracie zawiadamia

żona z rodziną 30054g

Dnia 10 listopada 1972 roku zmarł sp.

adwokat

ALOJZY MACHOLZ

założyciel, były długoletni członek i kierownik naszego Zespołu.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 14 bm. o godz. 13, z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W Zmarłym traciliśmy serdecznego i oddanego Przyjaciela, o którym wdzięczną pamięć na zawsze zachowamy.

Koleżanki i Koledzy członkowie Zespołu Adwokackiego nr 5 w Poznaniu. 30021g

AB GŁOS WIELKOPOLSKI 7

Nr 271 (8933) 14 XI 1972

